

Miloš Ristić

BIBLIOTEKARKA

Šta li ću ja ovde? Studiraj srpski jezik i književnost pa posle radi u biblioteci! Magistar. Naučnik! Moram da prdnem. Kako da prdnem, gde da prdnem? Ovde. Zamirisace. Da popijem malo vode? Glog glog glog. Mmmm, sad je bolje. Sad čokoladicu. Krss. Otvori se. Slavice! Neće da se otvori! Neću da ti dam-čekaj-još jednom da probam. Tiše tamo! Čuješ ti-dečko-tiše! Ma ima da se otvori . . . ššhh-evo ga! Ham! Si stavila kafu? Čuješ, Slavice?! Si stavila kafu ej? Pitaj Pupija. Pitaj Pupija. Dobro. Idem sad do ve-ce-a a kad se vratim će da pijemo kafu. Dogovoreno? Dogovoreno. Neko opet zaboravio da digne dasku. U ve-ce. U ve-ce-u. Aha. Ne znam ko je. Neko. Hehehe-ne-ko. Taj neko je među nama. Uuuuf, što je vruće. A Pupi? El vruće tebi? Pupi ćuti. Slavice Pupi ćuti. Što mi nešto čudan Pupi danas. Pu-pi! Tebe baš briga-obukao si bermude pa ti nije vruće. Može ti se. Može ti se kad šefica otišla kući. A kad dođe? Šta bi bilo da dođe? Sad ću da je pozovem Pupi! Da joj kažem da ti produži rok za penziju. Hehehe. Šalim se Pupi. Šalim se. Što se ljutiš. Dobar dan. Potpišite se tu. Šta? Nemate olovku? Pa šta treba-ja da vam dam olovku? Što niste poneli. Evo vam. Izvolte! Bila tu jutros. Neko uzo. Neko ovde uzima stvari. Hahaha-uzima kako stigne. Lepo kaže Dragica da treba da se uvedu kamere. Ka-me-re! Pa ima. Ima dole. U hodniku. Ihhhh! I na stepenice. Za šta stavljali na stepenice? Ovde treba, ovde. I znaš gde? U ve-ce. U ve-ce! Pa da vidim ko je taj što ne diže dasku. I što pravi nered po ve-ce-u. Ne znam. Odvratno. Ne može da se diše. Uuh. A ono smrdi. Neki smrda. Haha! Smrda-prda. Ti! Šta hoćeš! Jel vidiš da pričam sa koleginicama? I kolegom! Da, kolegom. Izvini Pupi. Tačno, nisu sve žene. Imamo i jednog muškarca-jedno muško-jel tako Pupi? Evo-evo-stižem! Recite. Šta vam treba? Ja ovde radim. Nena radi popodne. Šta vam rekla? E pa to što je vama ona rekla recite vi njoj. Ne znam kad dolazi! Jel vam ja ličim na portira ovde? Ja, gospođo, radim u stručnom delu i delu za internet. Ako vam treba neka stručna literatura ja sam tu, ako ne – ne trošite moje dragoceno vreme. Vidite da radim popis! Ne mogu ja tu informaciju

da vam dam, gospođo! Nena dolazi u 13 i 15! Svakog dana! A sad me ostavite na miru! U pola dva počinje druga smena-gospođo! Nisam dužna više da vas slušam-imam posla! Vidite da imam posla! Završila sam sa vama. Za danas. I zauvek. Što se mene tiče. Jel vide ti ovo Slavice majke ti? Daleko bilo! Šta moram ja da trpim. Nena pa Nena. Idi nađi Nenu pa je pitaj. Šta mene daviš, ženo. Nisam ti ja sekretarica. Nenina sekretarica. Hahaha! To možda može Pupi da bude! Njega Nena voli. Aaaa. Ej, Slavice! Pupi i Nena! Nena i Pupi! Je li, Pupi, jel ti se sviđa Nena? Pa šta. Pa šta ako je udata Pupi? Kao da ti nisi . . . kao da ti nisi ženjen. Pod stare dane-avantura-šta ti fali . . . A Pupi? Neće ništa da kaže Pupi. Pitaj ga ti, Slavice. Možda će tebi da kaže. Vi ste isto godište. Školski drugovi. Bivši. Pitaj ga, Slavice! Jel stigla kafa? Super. Baš mi se pije. Pila sam čaj jutros. Kako kad jutros? Pa jutros Jelice! Pa . . . neki ovde još dolaze na vreme na posao. A drugi kasne. Aaa! Zato sam ja stalno umorna-što radim za sve. I to magistarr. Mr! Dobro-nije baš za sve-ali-što se kaže-istina je tu negde. Tu blizu. Hahaha. Istina. A onaj manijak bio ponovo. Bio jutros! Manijak. Oće da se bije sa mnom. Da. brrre! Budala! On ne zna da sam ja jača. Da sam jača od njega-jača sam od njega. Ihhh! Kolko sam se uplašila. Znaš kolko sam se uplašila. Pa ja takve jedem za doručak. Zamisli kaže mi kakva si imaš stodvaes kila. Zamisli šta mi kaže! Ženo. A ja mu kažem. Pa bar nisam žgoljava ko ti-debilu jedan! Idiot. Rekla sam direktorki. Jel pravilno da se kaže direktorki ili direktorici? Direktorici! Direktorici sam rekla da bio i da se drao na mene. I da me čudno gledao. Ko to ti sad Pupi. A Pupi? E, Pupi-Pupi! Ništa ti ne znaš. Zna, Slavice, nego se pravi da ne zna. Samo se pravi da ne zna. Pa otkud znam. Možda i bio pijan. Ne znam. Nije. On ne pije ja mislim. Mislim da on ne pije. Ja bar tako mislim. Mislim. Ne. Ma on je lud. Lud prirodno. Mada ima ovde i pijani. Ovde dolaze ili pijani il nenormalni. El tako Slavice? Ovde ko je normalan ne dolazi. A ne bi trebalo tako da bude. Ne bi trebalo! Šta ćeš. Iff! Bio i onaj juče. Onaj! Jurio ono dete grdno. Pa dete, kako? Pusti ti što ima dvadeset i dve godine-ona je u glavi dete. Retardirano. S poremećajem u razvoju, ženo, kako se to kaže. Rođena s poremećajem. Onaj, bre, ciganin. Ciganin,

da. Romljanin, kako se to sad moderno kaže. A Pupi? Šta kažeš? Rom-dobro-Rom. A traži da se učlani u biblioteku a neće da pokaže ličnu kartu. Pa neće, a, a što neće! Izašo sa robije, silovanje maloletnice, kažu. Ehh! Pa imam ja izvore. Nisam ja od juče. Mali je ovo grad. Sve se zna. Sve se čuje. El čuješ Pupi-sve se čuje-zato pazi šta radiš! Puuuupiii! . . . Bio profesor jutros. Pozdravio te. Mnogo. Reko POZDRAVI MI SLAVICU MNOGO I ZAHVALI JOJ ZA KOLAČE. POSEBNO ZA ONE ČOKOLADNE. Tako. Tako reko, majke mi. Što bi te lagala-ženo-šta ti je?! Ženo! Aaa. A Marki? Marki-će ti se ženi Marki-čujem?! Pa šta ako je trudna? Nego kako. Ne-go ka-ko. Slavice? Dobro, nisi, još, će postaneš. A ne! Ja neću ni majka ni baba. Ja sam naučnik. Magistar nauka. Pišem doktorrrrat . . . Možda. Možda. . . ako se nađe neko. Ali taj neko mora da ima sluha. Ili ću da mu bijem packe. Ma šta će mi muž, ženo? Ne treba mi ni dečko, kamoli muž. Ako hoće da mi . . . ako hoće da mi otplaćuje kredit. Hehe. Ne da mi otplaćuje, da mi otplati. Šalim se, šalim se. Šalim se! Jesam rekla da se šalim, Slavice! Pa što da se ne šalim?! Što da se ne šalim. Dane, šta se ti mešaš! Dane, ne mešaj se, čuti. Čuti. Dane. Jesi ti Pupi ili si Dane? Kad si dobar onda si Pupi a kad ne valjaš onda si Dane. Ovde više ne može! Ne može više da se rrradi. Ovako. Ženo! Ja ne znam šta je ovo. El ovo biblioteka el čitaonica. El stadion?! Svi smo dolaze . . . prolaze. Svi se derrru. Samo se šparta. Tamo-vamo, vamo-tamo. Ne može čovek više da stigne. I još se žale . . . svađaju. Svi bi da se svađaju. Svi bi da se svađaju. Onaj oće da se bije, ženo! Nema niko ljubazan da dođe. Niko kulturan. Nema-to ti je! Niko ni zdravo da ti kaže. Dobar dan. Da zamoli. Gde je kultura sad?! Gde je? Nema. Nema. Vaspitanje. Koje vaspitanje, ženo, svađa se sa mnom celo jutro tu. I vređa. Kaže mi da sam glupa. Tako reko. Kaže vidim ja ti si glupa pa ne razumeš. Ja glupa?! Ti si glup, debilu jedan! Mislim se ja nego se suzdržavam, ženo, da mu kažem. Zbog ovih. Će kažu šefici odma koleginica to i to. Ja glupa? Krembilu jedan! Imao sreću kad ga nisam dohvatila ovom mojom rukom. Znaš kako bi se proveo? Ti pokažem ja ko je glup. Tupson jedan. Ne tupson, glupson! Ej, Slavice-glupson! Hi-hi-hi-hi! Glupson-tupson. Ej, sad ozbiljno. Mora da se uozbiljim. Mora da se uozbiljimo Slavice! Će da se žale čitaoci. Jes! Mogu da se žale koliko oće. Ih što me briga za to! Znaš koliko me briga? Samo o tome razmišljam. Nek se upišu u knjigu žalbi. Primedbi? Kako beše? Primedbe ili žalbe? Proveri Pupi! Pupi, jel

čuješ? Jel me čuješ Pupi? Ustani čas proveri! Dal je knjiga žalbi il primedbi. El žalbi, a? Pa sam rekla žalbi. Sam rekla žalbe?! Sam rekla! Kome je isteklo vreme da izađe. Gotovo. Ajde. Ajde, kome je isteklo vreme da izađe! Sad će da vidimo. Kad neće niko sam da se javi. Čas će proverimo. Daj spisak, Slavice. Ko je ovaj što se potpisao u dvanaest i tri minuta? Ko je to? Neko nije napisao ime. Zorane, isteklo ti vreme! Gotovo. Ajde gotovo. Sad ću da zovem direktorku pošto nećeš sam da izađeš. Šeficu ću da zovem. Sad ću. Evo sad ću. Majke mi ću da je zovem. Što, misliš da neću? Sad će da vidiš . . . Jesi videla ti ovo, Slavice? Daleko bilo. Da-le-ko bi-lo. Ovaj . . . šta sam ono htela da kažem . . . šta sam brrre htela da kažem . . . Jao, juče. Bože, koliko mi juče brzo prošlo vreme, ženo. Ne mogu da verujem. Ja, ja . . . ja juče kad sam došla . . . i još mi kažu . . . Nena počela da radi ponovo . . . baš mi bilo nešto, ja, ja, I ne obraćam pažnju . . . Jeste. Dobar dan. Dobar dan! Aha. Hmm. . .hmm. . .Uhuhuhu. . .El ga vide . . . Uuuhh. Pa jeste. Da znaš. Da vas pitam jeste se vi svi upisali . . . Vidi ne odgovaraju mi . . . Kome je vreme isteklo može ide. Hmm. Besplatno korišćenje interneta u biblioteci je ograničeno na sat vremena dnevno. Jel vam jasno?! Jel jasno to! Nadam se da je to svima jasno. Pa šta ako niko ne čeka. Nema veze što je pola kompjutera slobodno. Slušaj ti, dečko! Nemoj ti da se svađaš sa mnom! Ja ovde radim! Nemoj da si bezobrazan! Hoćeš da zovem obezbeđenje?! Nemoj da zovem da te izbace odavde! Naglavačke-haha-haha-naglavačke! Jel čuješ ti mene uopšte?! Ja se tebe ne plašim . . . ja se tebe uopšte ne plašim-ali uopšte! Dolazili su ovde i gori od tebe. Ihhh-bre-nisam se za njih uplašila za tebe ću baš da se uplašim. Ne vičem, šefice . . . Ovde ništa nije u redu . . .mladi gospodin pravi probleme . . .U redu, u redu. . . Ufff . . .Će pijemo kafu Marinče. Ćeš ti da kuvaš? El ćeš ja. Znaš da ja kuvam bolje. Nije, šalim se. Šalim se ja, Marinče. Šalimo se malo. I to je u redu. El u redu, Pupi? Znae kako se kaže-ko se šali zlo ne misli. Jel tako? Jesam u pravu? Jesam li ja u pravu? A ko je stalno ozbiljan s tim baš nešto i nije u redu. Vruće je. Uuuh što je vruće. Vrelo! Ovo nije bilo. Pre. Ovako. Jeste ženo. Ovo je da kolabiraš. Da se srrušiš samo. Nenormalno. Nenormalni uslovi. Za rad. Posle kažu prava radnika. Koja prava radnika molim te ženo?! Jes, prava radnika. Jes, dabome! Hi-hi-hi-hi-hi. Rekla sam ja onom čoveku za klimu. Rekla sam mu. I šefici. Kako kom? Pa onom čoveku što dolazio za klimu! Što treba da je uvede a nikako da je uvede. I

šefici sam rekla da je ovo stanje više neizdržljivo. Šta mi rekla? Šta mi rekla. Nije. Nije da nije rekla ništa. Znaš šta mi rekla. Znaš šta mi rekla?! Nije do mene. E pa nije ni do nas. Nije ni do nas. E baš tako. Nisam. Ni-sam. Ko da joj kaže, ženo, vidiš da ustala na levu nogu od jutros. Pitala sam je a u čijoj je to nadležnosti kad mi zovemo tog čoveka svaki drugi dan i on uvek kaže da je u gužvi da će da dođe da namesti za dva tri dana a nikako da dođe. Šta mi rekla na to. Samo me pogledala ovako i pokazala mi da izađem iz kancelarije. Ma rekla sam joj ženo . . . I to sam joj rekla izašla i zalupila vrata. A? Šta kažeš?! Nisam baš jako zalupila al nisam ni slabo. Čulo se. To je dovoljno. Dovoljno da čuju svi na spratu. Rekla sam joj: Ja ovde imam veće kvalifikacije od svih vas radnika čak i od vas a vi ste direktorka ne zanima me dajte mi otkaz moj otac je zadužio ovaj grad šta je sve urradio za kulturu u ovom gradu to znaju svi i da nije njega ja sad ne bih ni radila ovaj posao a ona kaže pa što ne ideš u školu da predaješ što se ne zaposliš u školi ako ovde ne možeš više i da imam sreću jer ne može da mi da otkaz jer bi mi odavno dala za takvo ponašanje i da sam prevršila svaku meru a ja joj kažem ja sam magistarr magistarr nauka i da vrlo dobro znam kako se zaposlila ovde i ona i svi oni žuti po političkoj liniji ženo naravno da je po političkoj liniji rekla sam joj da ću možda i da dam otkaz zamisli ženo ona kaže meni što ne daš otkaz kad to ovde smeta sve neću da dam e neću u inat e sad tek neću sad neću ženo u inat svima njima svima vama što ste u demokratskoj stranci koje ste promene vi doneli majketi el smo glasali za promene glasali smo za promene dvehiljadite godine svi smo glasali i ja sam glasala tad za njih e a šta smo dobili dobili smo gore stanje nego kod miloševića gore majke mi jel se slažeš pupi reci da se slažeš pupi reci SLAŽEM SE e eto im sad im izgubio ovaj njihov lepota na izborima maneken glumac neće e neće više da bude predsednik srbije ne može e ne može nema više dosta je bilo bre dosta osam godina šta hoće više da nas vodi dalje u propast izvinite sad vi što ste u demokratskoj stranci vas dve za pupija ne znam hihhi ne znam gde je pupi hahahaha on je sigurno u es pe es u sto posto a pupi šta kažeš ništa pupi ne priča samo radi i gleda e da se vratim na priču izvinite vas dve a jel se slažete da smo svi glasali za promene a promene nešto nismo videli kod ovih vaših demokrata e sad ćemo malo da gledamo tomu što šta fali za promenu hteli ste promene a nećete da se promeni prredsednik ove države

e pa ne može sad će toma sad će toma da im pokaže šta je predsednik jedne zemlje čovek srbini bre ženo jel tako slavice ti bar nisi u demokratskoj stranci ti možeš da me podržiš ne možeš nećeš nećeš ni ti slavice ne da ti es pe es ne da stranka a jes ko će čuje ovde slavice e da bre setila sam se znaš šta mi rekla znaš šta mi rekla šefica da šefica seljanka jedna što da ne kažem seljanka ću kažem ću da kažem sišla sa durmitora ko zna s koje planine meni će soli pamet rekla mi znaš da ne bi ni smela da radiš javni posao s obzirom na tvoju govornu manu zamisli ja je gledam ja je gledam pokušavam da se suzdržim a u sebi ću da puknem ženo da baš tako gledam je kažem jel znaš da mogu da te prijavim u ministarstvo za diskriminaciju da te prijavim diskriminaciju mojih prava jeste nego kako ne slavice ništa ne zna ništa ona ne zna ma ajde samo se pravi samo se pravi se samo šta me briga i da uđe sad i čuje neka čuje slobodno slobodno uff nek joj prenesu ovo mesto je i onako više mesto za prenošenje tračeva nego biblioteka i za tračarenje biblioteka trračarionica hahahahahahaha haha haha haha e to ti je situacija opšta i privatna kako se kaže ej pupi progovorio ej ljudi pupi reko nešto bravo pupi bravo aplauz molim jedan aplauz za pupija i tako ti kažem slavice. Propast. Pro-past. Hoću! Hoću kafu. Odoh samo načas do ve-ce-a. Odmah se vraćam. Nemoj da pijete bez mene. Idemo na pauzu. Dobro, idem. Ja jedina ne pušim ovde al ću da idem s vama napolje. Mada ti znaš Slavice da volim da ne izlazim na pauzu nikad nego unutra da budem. A neko mora i da pazi šta se ovde rrrradi. Jedina ne pušim al ću da izađem. E, moram u ve-ce hitno. Kome je isteklo vreme-može da ide slobodno. C-c-c! Jel čujete vi mene. Mislim da sam bila jasna. Ej, vi, ste se upisali devojčice? Devojčice, pitam da li ste se upisali? Da. Vas. U vas gledam. Znači pitam vas. Kad budem gledala i pitala nekog drugog onda to znači da gledam i pitam nekog drugog a sad pitam vas. Gde ste se upisali? Gde?! Hoću da vidim. Imam pravo da vidim. Itekako imam pravo. Ja ovde radim. Ja radim ne ti. El ti jasno! Pa nije ne morate da se derete nego ne možeš tako sa mnom da pričaš. Vreme vam je isteklo gotovo je . . . Nisam ja zla nego vi nemate više vremena. Samo sat vremena je propisano korišćenje interneta. A što da ne radim striktno po propisima?! Nemoj da si nepristojna-nemojte da ste nepristojni! Doviđenja. Uuu, baš me briga što ćete svima da ispričate. Znate koliko me briga! Svašta. Sva-šta! Otišla. Fala bogu da otišla. Nisam mogla više da je gledam. Ajde muškarce

što moram da trpim nego još i nju! Svašta . . . Znaš ko bio juče Slavice? Bio pesnik. Ha-ha-ha. Pesnik. A-ha. A priča li priča. Ja samo malo začnem i on mi sve ispriča. Sve! Sve šta se radi na književnim večerima il šta bilo ko je s kim u svađi on nema šanse da provali a meni znači tako saznajem sve korisne informacije dal me neko ogovarao i slično ako samo nek priča on hihhihi šta da mu radim kad lud pa priča a još samo malo da mi ispriča onda ću ga otkačim baš me briga posle mogu da ih pojedem svi tamo neće smeti niko od njih tamo ništa da mi kaže posle a znaju me svi oni tamo znaju svi za mene znaju to je uglavnom sve moja struka književnici hahahahahahaha književnici jeste moj do moga pa sam ga pitala za njegove profesore na fakultetu a on prrrriča li priča čoveče božji ko navijen i negativno i pozitivno sve priča taman sad znam kako s nekim ljudima kako ću e neću sigurno da im ostanem dužna naročito onom onom onom profesoru što bio u savetu što odlučivali što nije teo da me zaposli aha sad bi radila u školi a ne u biblioteci profesor nije hteo bre da me zaposli kad bio onaj konkurs a zna i to vrlo dobro da sam imala najbolje kvalifikacije ja bre jedina od svih koji su se prijavili da sam magistrirala da tamo i još mi rekli da njima za srednju školu ne treba magistar i što sam došla što ne idem da radim na fakultetu a zaposlio svoje sinove na fakultetu ajde molim te u jednom gradu neću sad da pričam i onako svi znaju bilo i u novinama to za sinove neću da pričam ovde sluša me dopisnica hehehe dopisnica er te es a jel tako dopisnice kako ste danas dobro hvala na pitanju što imate lep kažem što imate lep šešir nema na čemu a stvarno je lep jeste to kupili sad kad ste bili u austriji mnogo je lep e tako ti kažem slavice a pupi sluša li sluša glej ga pupi slavice pupi nemoj da prisluškuješ kažem nemoj da prisluškuješ jesi gluv ja znam da čekaš da ideš u penziju al nisi ti toliko star u odnosu na neke druge ovde nisi toliko star da ne čuješ znam nisi. Nemoj da laskaš sebi Pupi nemoj da laskaš nisi star nisi kad ja kažem da nisi onda nisi i tačka tako ti bre kažem slavice nije hteo da me zaposli a mogo da zaposli svoja dva sina to je mogo to može a mene ko šiša ma nije mene to povredilo ženo povredilo me što nisu teli da mi daju obrazloženje da mi kažu ne možemo da te primimo ili bre nećemo da te primimo zbog toga toga i toga ili samo nećemo ne oni su meni pričali kako ne smeju da govore koga su primili zašto pitala sam ih pitala pitala nego kako htela sam da znam a ja sam znala već ja im kažem ceo grad zna koga ste primili

onda stvarno ne znam zašto nećete da mi kažete hihhihe pa znala sam znala sam zašto ti kažem hihhihi zašto zato što sam htela da čujem iz njihovih usta da im vidim ekspresiju rrrazumeš ekspresiju sam htela da im vidim izraz lica da da da da znam da znaš e a šta me brrriga pa ne stvarno slavice ti me znaš i vrlo dobro znaš da nisam nikakva svađalica da ne volim da se svađam to samo ovde pojedini kad me iznerviraju samo pojedinci ali to su pojedinci slavice nisu svi nisu svi samo koji neće da ustanu sa interneta kad im kažem da ustanu i možda pupi ha ha ha hi hi hi hi si videla kako digo glavu kad sam rekla ono nemoj da se ljutiš pupi šalim se pupi zaslužio si to jer si jedini muškarac na odeljenju jedini muškarac pa mora da te zezamo moramo mo ra mo pa šta da ti radim kad si jedini na odeljenju i plus na stručnom odeljenju znači jedini na dva odeljenja a nas koliko nas ima slavice deset ha ha ha deset prema jedan jedan za nas nije deset imaš sreće pupi evo slavica izbrojala devet devet prema jedan nemaš pravo nemaš pravo izvini molim te ha ha ha izgubio si nemaš pravo da govoriš pu pi šerpe i poklopci moja zadnja rekla sam nema moja zadnja i gde sam ono stala slavice ah da kod škole sam stala e znaš za miru miru miru našu miru sa zavičajnog da bre znaš da mi radila iza leđa da ta mira bože slavice koja druga mira ima ovde slavice ženo ima da joj se osvetim ha ha ha ha neće da zna šta je snašlo hi hi hi šta mi radila očeš da znaš šta mi uradila ogovarala me iza leđa beštija jedna što da ne kažem neću da se smirim šta ako slušaju deca baš znaju o kome pričam beštija što da ne kažem e baš ću da kažem zmija jedna ogovarala me išla okolo i pričala kako ja kasnim na poso ja jedina jedina ja zamisli zamisli smisli ti to i kao ja najmanje radim a najviše pričam a ko radio popis ko ajde kaži ko e sam ja radila popis ja sam radila popis skoro sama sama skoro eeeej ja ne radim ona će kod šefice da priča a već sam počela da joj se svetim ću ti pričam posle ću ti pričam posle čekaj ovo da završim prvo guska jedna ona ne zna kome se zamerila ona ne zna ko je meni otac ko je moj otac i šta je značio za ovaj grad i šta sad znači ja pričam najviše a radim najmanje i kasnim na posao i vršim pritiske na internet korisnike ženo zamisli ona misli nešto će postigne sa time pa ja sam magistar a ona ima srednju školu jeste samo srednju školu ima saznala sam sve što je pričala kako sam saznala eh kako nisam ja od juče slavice znaš kako se kaže i zidovi uši imaju ne zanima me ne zanima me ona se kači sa mnom ja ću sa njom ko joj kriv

sama je tražila ja vršim pritisak na korisnike a šta bi bilo ovde ajd kaži da ja i ti ne zavodimo red pa jeste haos bi bio ne haos slavice anarhija i unosim čekaj čekaj kako je rekla kako je rekla čekaj čekaj da se setim unosim nestabilnost u atmosferu na poslu zamisli ženo božja kakav je to đavo od žene to je samo đavo mogo da smisli he he samo đavo he he išla kod direktorice dečko šta se ti mešaš šta me briga što si završio književnost sedi tu za taj internet i čuti ma nemoj nije ovo hrvatska e pa po novom prrravopisu može da se kaže i direktorka i direktorica ama prestani sad ću da idem po obezbeđenje imamo mi obezbeđenje imamo nemoj da misliš da nemamo imamo dole u zgradi sad ću da zovem sad ću da zovem jel ti jasno ama šta me briga što si završio srpski jezik i ja sam i ja sam završila to isto ako nisi znao i nemoj da me smaraš više i ja sam završila pa sam morala da pohađam kurs za bibliotekara i radim ovde a magistar sam nauka čuti tu i kucaj te tvoje pesme kucaj šta li kucaš već uostalom i ne zanima me ne zanima me ne obrrraćaj mi se kucaj tu niko te ne dira pa ni ti ne diraj druge bože ženo nemoguće ovde je više nemoguće psihički ajde fizički ma i fizički ali psihički psihički bre treba to izdržati i tako rekla guja zmikče he he he zmikče tako ću da je oslovljavam ubuduće ne čekaj da smislimo nešto bolje slavice he he he he nešto bolje ja unosim nestabilnost u atmosferu na poslu ne atmosferu u radnom kolektivu ili tako nešto a ona ne unosi ne ona je fina ona je zlato ona misli meni će napakosti misli kod direktorke kod šefice pa ona ne sme da me otpusti a i dobro slavice znaš zašto ne sme mada bi ona to odavno uradila da može kad bi mogla he he he he sa zadovoljstvom sa zadovoljstvom bi ona to meni ali šta ćeš ne može se sve što se hoće el se tako kaže slavice il kako beše uglavnom to ti je cela priča a već sam počela ja da joj se svetim ima da plati ona za to debelo ima da plati eh šta sam uradila mnogo pitaš slavice pustila sam već buve po gradu pustila sam buve po gradu pošto znaš da ona ono voli da radi da pije da da pije i to na poslu i to krišom videla sam je oni svi piju ovde većina i to velika većina velika a znaš gde pije he he he he he he he he he he kolko platiš kolko platiš da ti kažem slavice šalim se ću da ti kažem ti si na mojoj strani ću da ti kažem pije u ve ce u a znaš gde se nabije prođe ona vrata prva vrata znaš pa onda ne ne ne nabije se tu pa mislim bilo bi očigledno isuviše očigledno pa nije ni ona glupa jeste zla al nije glupa bar al je glupa što se kači sa mnom jer ću da je pojedem za doručak znači prođe tu al ne za-

bija se u čoše nego nastavi dalje prođe i druga vrata ne ne ne ulazi u kabinu ni za zaposlene ni za nezaposlene nego čeka onde ispred kabina da izađe neko pa kad proveri da nema niko onda se nasloni uz druga vrata da ne može niko da uđe odonud rrrazumeš i tu navrće navrće he he he he lola do bola he he he he he he he

odakle znam pa znaš šta sam ti ja hi hi obaveštajac hi hi ef bi aj ne si aj ej bolje ka ge be gestapo uglavnom pustila sam buve po gradu da pije tamo gde treba sam pustila i sad ću baš da vidim kako će da se provede

to ti je to slavice a šta ima kod tebe na selu e si bila na slavu a kako bilo pričaj a ja ma bila sam kod onih mojih bilo svašta sva šta bilo lepo e sve je bilo za jelo i jelo i predjelo i kolači e kolači su bili mnogo dobri ti bi slavice poludela kolko su bili dobri bili i čokoladni i voćni i mešani i puslica i one kuglice znaš ono rolnice kao bre ono što ima da se kupi znaš ženo ono ono što ima da se kupi čekaj čekaj da se setim sad ću da se setim ma ima da se setim kupila sam baš skoro rafaelo rafaelo e da tako nešto slično a bila supica i čorba čorba od ribe pa bili sve sve bilo bilo sve kako treba bilo pečenje e kako bez toga he he he svinjetina i nije bila nešto jela sam jela sam al jagnjetina što bila dobra uffff pa krastavčići a šunka šunka bila mnogo dobra znaš ono kad odeš negde svugde ima šunka al uglavnom je svugde ista al ona juče ovamo onakvu nisam jela nisam ženo majke mi ono je bre ne možeš da se zaustaviš da jedeš ne možeš da staneš jeste ej ej ti dečko tebi vreme isteklo a vi devojčice kolko imate godina koji ste razred ako niste srednja škola ne može ne može žao mi je nije dozvoljeno imate dole dečje odeljenje tamo otvoreno idite pa tamo sedite za internetom prijatno molim i drugi put ne mogu da ih pustim ženo kako da ih pustim ženo kako da ih pustim uffff što vruće mnogo vruće a zimus što bilo hladno . . .

* * *

Ja sam bibliotekarka. Da. Bibliotekarka. Sviđa mi se ovaj posao. Sviđa mi se svakim danom sve više i više ali to niko ne sme da zna. To će biti naša mala ili naša velika tajna. Čak ni to što sam završila srpski jezik a ne samo kurs za bibliotekara kao svi ostali zaposleni ovde mi ne smeta. Ni to što sam jedini magistar. Uopšte mi na blagom svetu ne smeta. Ne-sme-ta! Samo se foliram jer mi tako lakše. A one misle da ja to stvarno. To radim samo zato što sam nezadovoljna sobom. A ne poslom. Na poslu mi ide sasvim

fino. Što imam stodvadesetšest kilograma. Sto i dvadeset i šest kila. Što se jedva krećem. Jedva dođem na posao. Inače baš mi se dopada atmosfera ovde. Na nekom drugom mestu kad bih radila možda bi još neko bio magistar. Ma šta možda. Sigurno. Možda bi bilo i više magistara. Ali dobro. Ionako pišem doktorat. Onda ja jedina doktor bi tamo bila. Doktor nauka. He! Doktor za srpski jezik! Ali onda bi morala da radim na fakultetu- Na katedrri! Ne. Bolje mi je ovde. A i ovo je manji grad. I, bre, tu sam rođena i odrasla, a tamo sam studirala samo. Dobro, jesam studirala malo duže nego što je trebalo nego što sam razmišljala i planirala ali dobro. Šta ćeš! Tako ti je to. E, a onda možda ne bi trebalo da doktoriram?! Ne, ne mogu, kako? Pa predala sam već! Već sam predala. I uplatila. Studije koštaju. I ne samo to. A kredit za stan što sam uzela kad ću to da vratim? Crna ja. Ma super mi je ovde. Sve kad se uzme u obzir. Super. He he he he. Superrriška! A one misle ove moje kolegice da ja njih poštujem. Donekle ih poštujem. Dobro, donekle. Al donekle! Samo donekle. Kao ljude. Kao osobe ih poštujem. Al neki red ipak mora da se zna. Mora da se zna ko je bibliotekar a ko bibliotekar i magistar! Ovde sam kraljica. I direktorka mi ne može ništa. Ona ima četiri godine fakulteta samo. Samo još kad bih uspela da smršam. A joj! Odmah bi se udala. Momentalno! Ko će me ovakvu. Nisam ružna al sam debela mnogo. Ajde kad bih bila manje debela al ovaliko! Bio onaj! Jedan! Što

hteo da me ženi al me uvredio. Uvredio me kad mi rrreko ono. A mogla sam da mu budem dobra žena. Pametna sam i dobrrra sam. I znam da kuvam. I obrazovana još. Obrazovana i još zna da kuva. Pa gde to ima?! Gde to ima! Nigde. Pa nigde. Ni-gde! Al on bio bezobrazan. Bezobrazan brrre! Tek smo krrrenuli da se movamo a on mi rrre- kao ono!? Što mi uopšte reko ono?! I to pred svima. Pred svima, jeste, svi su čuli. Ču-li- svi! Da je bar nasamo bilo pa ajde. Možda bih mogla da razumem i oprostim. Dobro, da razumem ne bih mogla al da oprostim-možda. To da. A onda bi možda i bilo nešto. Između nas. A ovako sam sama. Ne nisam sama. Samo u tom smislu. Samo u tom. Imam ja oca, imam poso. Imam obaveze. Imam šta da radim. Imam da otplaćujem kredit. Taj prokleti kredit! Što bih volela jedno jutro da se prrrobudim a da nema kredit! Lepo mogo taj da mi bude muž pa on da ga otplaćuje. Da ga otplati! Mnogo me bre to opterećuje! Kad bih mogla da ne mislim na njega. Na kredit! Da ne mislim uopšte. Da ga izbrrrišem iz glave. Aaaaa . . . Oće to! Ne može. Stvarrrno bih trebala da krrrenem da razmišljam kako da smrřršam. Onda ne bih morrrala da nosim ove bapske haljine. Haljinčure! I crne pantalone. I ove velike papuče. Ko za plažu. Ove velike papuče kao za plažu!

‘proleće 2012